

ὡ γούνα πολυτάλαντος, ἔξ ὧλων θερμότερα
 κι' ἀπὸ τῶν Κόντζα-Ναστραζιδίν τὴν γούνα βαρυτέρα,
 πρὸ μιᾶ φορὰ πολλὰ γιὰ αἰ θὰ γράψουν διηγήματα,
 προσιλᾶτες τὸν Θεόδωρο ἀπὸ κρυολήματα,
 κι' ἄς μὴν παθῆιν σὰν κι' ἡμεῖς ἐξαρνικὸ σανάχι,
 οὐδ' ἰνδρῶνόντζα 'στὴν κοιλία καὶ τυρο 'στὸ στομάχι,
 οὐδὲ νὰ καθῆται ποτὶ 'στὸ σπῆτι τοῦ κλισμῆνος,
 ἀλλὰ νὰ στέκῃ πάντοτε καλὰ καρδομαμῆνος,
 γιὰ νὰ μὴ γκαρκα κι' ἡ Βουλὴ καὶ δὲν μὰς μέλει ὄραμι
 καὶ πέρουν τὸ κοιλόκαυρο κι' οἱ Βουλευταὶ χαρμί.
 Ναι, γούνα πολυτάλαντος, πού τόσο ζῆστο πᾶνεις,
 καὶ φαίνεται ὁ Θεόδωρος σωστῆς Ἀρκουδοζιάννης,
 ἄς εἶναι ὁ Πρωθυπουργὸς ξεφεῖρι καὶ περδίκι
 καὶ ὁ καθέννας ἄς γενῆ τῆς γούνας τὸ μανίκι,
 κι' εἶθε πολὺ ἐγγήγορα νὰ τυλιχθῆ μὲ σὶ
 καὶ νὰ πατάξῃ 'στὰ Ψηλά καθὼς τὸν Ἐλισσαί,
 καὶ ἀπ' ἐκὶ μετώρου νὰ κυβερνᾷ τὸ γένος
 ἐν τῇ θερμῇ σίσυρα τοῦ ἑγκεροδουλῆνος.
 Ὡ γούνα πολυτάλαντος, πού τὸς ἀξίζει σκούδα,
 εὐλογημένην τρεῖς φορὰς ἄς εἶναι κι' ἡ Ἀρκουδα,
 πού ἀργασιὰ πρὸς χάριν σου τὸ δόλις τῆς τομάρι
 καὶ τὸ κορμὶ ἐσκέπασε τοῦ τραπιούγου Ἀρη.
 Γούνα ζεστή, γούνα βαρετῆ, κακαρωμένη γούνα,
 ἀπλῶνου σὶ γυτὸ κορμὶ καὶ τὰ μανικια κοῖνα,
 καὶ σὺ, μεγάλε Θεόδωρε, ἐν ταύτῃ μόνον νίκα,
 κι' ἄς τρέγουν ὅλοι τὴν φαρδὰ νὰ σοῦ φιλοῦν μανικια,
 καὶ σὶ σῶνε τοῦ χέρι σου καὶ σὶβαρὸς εὐλογίαι
 τοῖς χορτασμένους φίλους σου κι' ἡμεῖς τὸ σκυλολόγι,
 καὶ μόνον γιὰ τὴν γούνα σου ὁ κόσμος ἄς φωνάζῃ
 καὶ ποῖς ὀλίγο, ποῖς πολὺ ἄς σοῦ τὴν ζετινάτζη.
 Ταῦτα 'στὸν Πρωθυπουργὸν καταλόγις ὀμίλησα
 καὶ τὸ φαρδὸ μανικια τοῦ γουμπετῆς ἐβλήσα,
 κι' ἐπῆγα εἰς τὸ πάλκο μου μὴ γίλιχ δὴδ 'στὸν νοῦ
 καὶ ὁ Ταγματὸς ὀμίλησε πολλὰ περὶ σανῦ.
 Κι' εὐθὺς τῆς γούνας ἄρχισε τὸ πινάκιμα τὸ πρῶτο
 καὶ τίποτα δὲν ἔκουσε μίς 'στῆς βοῆς τὸν κρότο,
 καὶ μέρος 'στὴν συζήτησιν ἐλάμβανε καθεὶς,
 κι' ὁ Ταγματὸς ὀμίλησε πολλὰ περὶ κριθῆς.

κι' ὁ Θεόδωρῆς ἰθὺμωσε καὶ πέρνοντας φωτιὰ
 ἀπὸ τὴν γούνα ἔβγαλε τερτίρια καὶ χαρτιὰ.
 κι' ὁ Ταγματὸς ὀμίλησε πολλὰ γιὰ τὴν ὀθῶνη
 κι' ὁ Θεόδωρῆς ψηλότερα τὸν σβέκρο τοῦ ὄρθου.
 Μὰ κι' ὁ Ζαχμῆς ὁ βρυδὸς ἔπρε κι' αὐτὸς μιλά
 καὶ τοῖς Ἑγγλίξους ἴσπακε γιὰ τὴν γνωστὴ δουλειὰ,
 κι' ἔγω ἐν γέλω τῆς βοῆς, τὸν κλύδωνος καὶ σάλου
 τοῦ Βασιλείου, Περικλῆ, ἐμνήστην τὸν μεγάλου;
 αἶνον ἰριζέται βαρὶς καὶ τίς οὐ φοβήθησι;
 »Ζαχμῆς ἐρητύρωσε καὶ τίς οὐ ἀπορήσει;»
 Καὶ δὲν θυμῶμαι ποῖος κουτὸς φωνάζει ἀρον ἀρον
 περὶ πρακτικότηματος σπουδαίου τῶν Βουλευτῶν,
 πῶς ὁ Σταμπουλῶρ ὀηλαθῆ μίς 'στ' ἄλλα τὰ γελῶτα
 ἐμπόδιε τὴν γλώσσα μας ἀπ' ὅλα τὰ κτυπήματα.
 Κι' ὁ Θεόδωρῆς ἀπήτησε ἄμῃσους μετὰ θάρρους
 ἀπὸ τὸν πρῶτον τὸν Σταμπουλῶρ καὶ ὅλους τοὺς Βουλευτῶν...
 πῆγα γυρῶνα μοναχὰ μὲ λόγους νὰ τοὺς πείσω,
 »δὲν θέλω τὸ ποδάρι μου σὰν πρῶτα νὰ κτυπήσω»
 ἀλλ' ἂν θυμῶσω, συμφορὰ 'στὸν Τούστῶν τὴν φάρκ!...
 νηβῶς ζήστω τὸν Κερμα μὲ τὴν γερὰ τοῦ κλάρα,
 νκι' αὐτὸς τοὺς στρώνει 'στὸ κοντὸ κι' ἀλύπητα τοὺς δέρνει
 ὁ δὲ Ἰαβόλος καὶ Σταμπουλῶρ καὶ Φερνάνδουος πέρνει.»
 Ταῦτα εἶπε φοβερὰ ὁ μίγας Σακαράκας
 καὶ ὀμίλησε περὶ γραμμῆς Λαμίας καὶ Τράκας,
 ὁ δὲ Τρικουπῆς στωκῶσε κι' ἐπὶ μικρὸν παρὰλαράς
 ἀπήτησε τὰ δόντα 'στὸν ρήτορα τῆς Κλάρας,
 καὶ ἴλους ἐβήρησαμεν μετὰ ὁμοφωνίας
 τὸ ἴπουργεῖο, Περικλῆ, τὸ τῆς Συγκαιωνίας,
 πού θὰ συγκαινωθῆσιν ἀκόμη καὶ μὲ τῶστρα,
 καὶ τῆς Βουλῆς ἐκπᾶνῆς ἡ καθεμὴς θεμῶστρα,
 οἱ δὲ κλητῆρες ἔβρασαν 'στὴν καθὶ λαμπριὰ
 καὶ κούτσουρα ἐσώριζαν καλλίτερ' ἀπ' ἐκείνα,
 πού καρφομένη καθόνται 'στὰς ἐβρας τῆς Βουλῆς...
 Π. — Ὅρσι λιπὸν μπαγκλάρομ καὶ μὴν παρακαλῆς.

Νέα Ἐφημερὶς καὶ δεκαετηρίδα.

Τοῦ Γιάννου τοῦ Καμποροφλου, πού πρῶτος εἶδε πέρα
 ἐκείνη ῥάλλο τακτικὸ νὰ βράξῃ κατὰ μέρος,
 ἡ Νέα του Ἐφημερὶς ἡ κομματοκαμμένη
 τὰ δέκα χρόνια ἐκείνη πολλὰ ὁμοιομένη.
 Ὁ δὲ Ρωμῆος μὲ τρεῖς κρασιὰ καὶ κάστανα μαρῶνια
 ἀπὸ κερφῆς τοῦ εἰρητῆ λαγοῦ μὲ πετραχίλια,
 κι' εἶθε καθὼς ἐπῆρασε αὐτὰ τὰ δέκα χρόνια
 εἶσι γιὰς κὶ ἀποφῶτος νὰ φέσῃ καὶ 'στὰ χίλια.

Ἐκαὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἡ Σαρμῆς ἡ Ἀθῆνα, ἐξαιουσιτὴ κεντρίστρα,
 κοινότερο εἰς τὸν Παρνασσὸ θὰ δῶθῃ τὴν Δουτῆρα,
 θὰ τραγουδῆσῃ κι' ἡ Νουαῖν, ἡ πρώτη τραγουδιστῆρα,
 καὶ μουσικὴς καταλαμῶνθὲς θὰ γίνῃ ἐκεῖ πῆρα.

Ὁ Ρωμῆος γυρῶν οἷς κάνω — κῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέβη,
 'στὴν Νικόλιον ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε σφουραεῖ,
 μὲ ἐνοδοχοῦ Σῶδη, — ἐπὶ 'στὸ λῆδι τρεῖς 'στὸ εἶδι,

μὲ Χρῆσιον μὲ μᾶνδρα — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ,
 καὶ μὲ χρεῖα δίχως ἀνδρα, — πούταν ἄλλοτε μαμῆ.

Ἐκ τῶν τυπογραφείων «Κορίνθης τῆς καλῆς, ὁδοῦ τοῦ Προεστιάου κοινότητος καλῆς.